

Prosíme za představitele evropských zemí a USA, aby měli rozhodnost a moudrost, aby objevili, jak neúčinněji pomoci napadené Ukrajině. Za mezinárodní solidaritu tě prosíme, aby byla hojná a vytrvalá.

Prosíme za všechny, kdo utíkají před válkou, aby našli bezpečí, za rozdělené rodiny, aby se šťastně shledaly. Prosíme za místa a země, kam uprchlíci dorazí, daruj jejím obyvatelům potřebnou pohostinnost a empatii.

Prosíme za děti, které musí prožívat tu nesmyslnou hrůzu. Dopřej jim nalézt jistotu v lásce jejich nejbližších. I v těžkých podmínkách jim dopřej potřebnou radost, kamarádství, dostatečnou stravu a klidný spánek.

Prosíme za vojáky na obou stranách, promlouvej jim do svědomí. A hlavně prosíme, aby se všichni vojáci - všichni - vrátili brzo domů.

Prosíme za raněné, aby se jim dostalo náležité péče. Požehnej práci zdravotníků na bojištích i v nemocnicích. Umírající uvítej ve svém království, kde vládne pokoj a mír.

Prosíme za pravoslavnou církev v Rusku a na Ukrajině, aby nepodlézala mocným, nýbrž aby se zastávala obětí.

Prosíme za všechny, kdo se k tobě v těchto dnech v úzkostech modlí. Vyslyš jejich prosby o mír, bezpečí, o svobodu. Prosíme i za ty, kdo se nemodlí. Vyslyš také jejich nevyslovenou touhu po míru, bezpečí, po svobodě.

Prosíme za nás: chraň nás před nenávistí. Přiči se nám násilí, krveprolití, bezpráví. Přejeme si, aby zločinci byli potrestáni a pyšní aby byli pokořeni. Ano, máme nepřátele, zlé nepřátele. Ale nechceme je nenávidět. Nechceme, aby nám zloba otrávil srdce. Proto prosíme, posiluj nás svým Duchem k lásce vůči nepřítelům.

O mír tě prosíme, Bože, o smíření mezi národy. Amen (Jiří Tengler, farář v Poličce)

Bohoslužby o Velikonocích

10. 4. – Květná neděle – 8.30 hod. – bohoslužba slova

14. 4. – Zelený čtvrtek – 18.00 hod. – čtení pašijí – Pržno, modlitebna

15. 4. – Velký pátek – 8.30 hod. – bohoslužby se sv. večerí Páně

17. 4. – Boží hod velikonoční – 8.30 hod. – bohoslužby se sv. večerí Páně

Dále pak se pravidelně setkáváme v těchto dnech a časech:

Ne	8.30 hod.	Bohoslužby a nedělní škola (starší a mladší děti)
Čt	18.30 hod.	Biblická hodina pro dospělé (sudý týden)
Čt	18.00 hod.	Pěvecký kroužek (lichý týden)
Pá	19.00 hod.	mládež – po domluvě v Jablůnce nebo v Przně (informace podá D. Heller)

Jste srdečně zváni!

Za staršovstvo sboru

Milan Huževka, kurátor

Daniel Heller, administrátor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Jablůnce, 756 23 Jablunka 45;
IČO 447 40 891; č. účtu 2800798291/2010

Kontakty: kurátor M. Huževka – 739 743 907, Huzevka@email.cz; administrátor D. Heller – 777 342 910, daniel.heller@evangnet.cz; pokladní M. Srněnská – 602 894 825, marcela.srnenska@email.cz

E-mailová adresa staršovstva: jablunka@evangnet.cz

Velikonoční dopis v roce 2022

Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku, jenž přivádí vozbu i koně, vojsko a válečnou moc i dokáže, že pospolu lehnou a nepovstanou, dohořeli, zhasli jako knot. „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu poušť cestu, pustou krajinou řeky. Čest mi vzdá zvěr pole, šakalové i pštrosi; obdaril jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid. Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech.“ „Nebyl jsem to já, koho jsi vzýval, Jákobe, kvůli mně ses neobtěžoval, Izraeli! Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. Připomeň mi to, můžem se spolu soudit, sám si spočítej, pro co bys mohl být ospravedlněn. Tvůj otec byl první, který zhřešil, tvoji mluvčí mi byli nevěrní. Správce svatyně jsem zbavil posvěcení, Jákoba jsem vydal klatbě, Izraele zhanobení.“ „A nyní slyš, Jákobe, můj služebník, Izraeli, jehož jsem vyvolil. Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákobe, můj služebník, Ješurúne, jehož jsem vyvolil. Já vyleji vody v místa zprahlá žití, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách. Onen řekne: „Já jsem Hospodinův“ a jiný se nazve jménem Jákobovým, další si napíše na ruku: „Jsem Hospodinův“ a dá si čestné jméno Izrael.“ Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: „Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.“ (Prorockví Izajášovo 43,16-22.25-28.44,1-6)

Milí přátelé, členové i příznivci jablůneckého evangelického sboru,

tento úryvek Izajášova prorockví je jedním z textů pro 5. neděli v postu, před Velikonocemi. Byl psaný pro lidi jiné doby, ale přesto je nadčasový. Může nás oslovit v současné situaci války na Ukrajině, a tak jako tehdejším posluchačům dodával naději, tak může po-

vzbudit i nás před velikonočními svátky. Velmi výrazně se v něm totiž mluví o vině a odpuštění (téma Velkého pátku a Ježíšovy smrti) a proměně a nové naději v Bohu (téma Velikonoční neděle a Ježíšova vzkříšení).

Izajáš psal národu, který byl vyhnán ze své země, ztrácel svou kulturu, jejich města byla rozbořena. Izraelský národ byl vehnán do slepé uličky krutou vnější mocí. Izajáš jim vyřizuje: Bůh přichází a dává vám další naději a tvoří pro vás novou cestu.

V Ježíši Kristu sestoupil Bůh do nehlubší a bezvýchodné lidské bídě, kde to vypadá, že proti člověku je tma a neproniknutelná zeď. Ukrajina je Golgotou naší doby. Izajášovo slovo se však může týkat i nás. Prorok nejdříve říká: *Podívej se, kdy a kde jsi už prožíval nějaké těžké věci a Bůh přesto zasáhl – vzpomeň si, jak to tam vypadalo bezvýchodně, jak vás na útěku z Egypta, kde jste byli v otroctví, provedl Rudým mořem a vaši nepřátelé zhasil jako knot svíčky.*

Pak ale obrací náš zrak do budoucnosti: *Ale teď už nevzpomínej jenom na to, co bylo. Nepodléhej tomu pokušení myslet si, že to dobré už tu bylo a teď už to jde jen z kopce, ale dívej se dopředu. Zkus pocítit, že přichází Bůh, který ti dokáže připravit cestu i na poušti.* Když čteme, že Hospodin zavlažuje pouštinu a vede pouštní stezku, jsou to také zázraky, protože do písku se vsákne i mnoho vody, a protože stezku na poušti přece normálně hned zavane písek. Izajáš se i nás snaží přimět k tomu, abychom viděli, že Bůh činí zcela nové věci, a abychom věřili, že nás Bůh vyvede z každé slepé uličky nebo krize.

Izajáš nás ale nevede jen k naději, ale i k pokání. Vyřizuje nám závažnou Boží námitku: *Nebyl jsem to já, i když jsi na mě myslel a asi se mnou počítal...* Dává nám najevo, že se s Bohem můžeme fatálně minout.

Poznat a uznat svou vinu není snadné. Nejde jen o to, jak jsem já konkrétně někomu ublížil. Vina má více vrstev – německý filosof Karl Jaspers napsal na konci 2. světové války, že vina není kriminální, ale i politická (člověk např. zvolí někoho, kdo se stane diktátorem, svede lid na scestí nebo zdevastuje zemi), nejen morální (kdy se odpovídáme jen svému svědomí), ale i metafyzická (kdy se odpovídáme Bohu). V bohoslužbách občas vyznáváme, že *i my máme podíl na bídě našeho světa*. Jako obyvatelé západní civilizace žijeme na úkor chudší části světa a máme spoluvinu i za to, co naši politici nechtěli vidět a řešit, k čemu je (a asi i nás) vedl strach nebo pohodlí. Od Židů se můžeme přiučit i v jedné citlivé věci: I když milují své předky a váží si jich jako asi žádný jiný národ, dokážou k nim být kritičtí. Vina předků pro ně není tabu, protože věří v Boží milosrdenství a odpuštění. Aby člověk mohl v plné míře přijmout odpuštění, musí si také v plné míře připustit svou vinu. Největší školou v tom pro nás křesťany je Velký pátek - den, kdy se ukazuje velký lidský hřích (jako lidé jsme zabili Krista), ale i nezměrná Boží láska (Bůh se ním lidem za to nepomstil!). Už jsme si na to zvykli, ale je to neuvěřitelné: Kříž (popravčí nástroj) se stal znamením spásy a odpuštění.

Boží odpuštění nám Izajáš vyřizuje také velmi naléhavě: *Pro sebe sama*, tedy pro svou podstatu (kterou je láska), *Bůh vymaže naše nevěrnosti a viny, už nechce vzpomínat na naše hříchy, nechce nám nic vyčítat.* A znovu potvrzuje naše povolání: *vyvolil jsem si tě, požehnán ti* (každý z nás jsme to slyšeli u svého křtu, i když jsme tomu možná ještě nerozuměli).

A k tomu přichází ještě Boží slib proměny: změníme se my i svět kolem nás. Budeme Bohu oddaní („*jsem Hospodinův*“), protože na nás Bůh vyleje svého Ducha a své požehnání. A to je vyjádřené obrazem bujného růstu, což je v zemi, kde je převážně poušť, velmi silné zaslíbení. Bůh naši uhasí žížeň po lásce, pravdě, spravedlnosti a svobodě.

Na začátku dopisu je fotografie jednoho z tzv. smírčích křížů. Ty lidé stavěli na místech, kde se stalo nějaké neštěstí nebo kde došlo k nějakému násilí nebo dokonce masakru. To, co máme nyní před očima (genocida a zločiny proti lidskosti v Buče u Kyjeva, ale i jinde), vypadá hůř než obraz ukřižovaného Ježíše na Golgotě. O smíření se teď sotva dá mluvit. Nejdříve je třeba postavit zločince před soud (pokud to vůbec bude možné), teprve pak je možné začít mluvit o odpuštění a pak o smíření. Také se nedá mluvit o smíření za druhé, za ty, kterým někdo někoho zabil. Smírčí kříže byly stavěny nejen tam, kde už se lidi usmířili, ale právě i tam, kde po smíření a pokoji lidé toužili, i když věděli, že ho ještě není zdaleka dosaženo.

Na „staré faře“ (ve sborovém domě) jsou nyní ubytovaní tři hosté z jihozápadní Ukrajiny. Jsem nesmírně vděčný všem, kdo pro ně rychle adaptovali dvě místnosti, kdo vykonali ve velmi krátkém čase a zdarma zednické, vodařské i elektrikářské práce. Děkuji i všem, kdo našim hostům věnují. Jsou to velmi milé a pracovití lidé (mj. prořezali stromy na farní zahradě). Nejráději by se co nejdříve vrátili domů. Jejich pobyt u nás nenarušuje sborová setkávání. Děkuji také i dalším lidem, kteří ubytovali u sebe doma někoho z těch, kteří utíkali před hrůzami války do bezpečí. Děkuji za všechny úžasné projevy solidarity.

Chtěl bych Vám všem jménem staršovstva poděkovat za Váš příspěvek pro život sboru, ať duchovní, materiální či finanční. Jsme vděční za jakoukoli Vaši aktivitu i za Vaše modlitby za sbor. Jsme vděční za každou nezištně odvedenou práci i za to, že pravidelně pamatujete i na hmotné potřeby církve a potřebných lidí. Děkujeme i za Váš příspěvek Jeronymově jednotě, která účinně rozděluje půjčky i dary sborům na opravy budov. I náš sbor z jejích fondů v minulosti čerpal.

Jménem staršovstva Vás všechny srdečně zvu k bohoslužbám o Velikonocích, jakož i k dalším setkáním. Prosím, neostýchejte se přijít ani tehdy, když jste v kostele dlouho nebyli. Jako farář, který vidí sbor po určitém časovém odstupu, musím říct, že je to společenství, kam stojí za to chodit, kde jsou lidé různí, ale vzájemně se přijímají, kde není ani přísná ani úzkoprsá, ale otevřená atmosféra. Jsme společenství lidí, kteří jsou si dobře vědomi své hříšnosti, ale také toho, že jim Bůh odpouští a že jsou si před ním rovni. Snažíme se přijímat navzájem a radovat se z Boží lásky. Těšíme se na Vás.

Nyní se už při bohoslužbách ani jiných setkáních nemusejí používat roušky – ty nám však zbyly pro případ, že se cítíme trochu nachlazení nebo ne zcela fit, a jejich nasazením pak můžeme projevit základní lidskou ohleduplnost.

Na Zelený čtvrtek Vás srdečně zveme i do Pržna. S přženským sborem bychom rádi navázali bližší spolupráci, protože je pravděpodobné, že budeme v budoucnosti sdílet jednoho kazatele.

Prosím ty, kdo by měli zájem o návštěvu faráře, aby se mi ozvali, velmi rád si na každého udělám čas. Můžeme se domluvit i na vysluhování Večeře Páně doma. Přejí Vám, aby Vás Bůh opatroval a žehnal Vám nejen o Velikonocích.

Srdečně zdraví *Daniel Heller*, administrátor

Modlitba za Ukrajinu

Milosrdný Bože, prosíme za obyvatele Ukrajiny. Ty cítíš jejich strach o vlastní život i o životy jejich blízkých. Ty cítíš jejich hořkost, když musí sami čelit silnějšímu nepříteli.

Ve své modlitbě myslíme i na Vladimíra Putina. Bože, kolik už jsi viděl takových vládců - pyšných, krutých, prolhaných? Všichni skončili v prachu. Věříme, že i on dopadne stejně. Do té doby, prosíme, chraň svět a každého člověka v něm před Putinovou zvlí.

Prosíme za ty, kdo jsou na straně agrese a násilí - za mlčící obyvatele Ruska, za úslužné podporovatele v Bělorusku, za šířitele lži v médiích a na internetu. Probud' v nich touhu po spravedlnosti. Probud' v nich soucit s nevinnými oběťmi.